

STANDARD OCUPAȚIONAL

Ocupația: Conservator bunuri culturale

**Domeniul: Educație și formare profesională, cercetare-proiectare,
cultură, sport**

Cod COR: 414119

2006

**Inițiator de proiect: Centrul pentru Pregătire Profesională în Cultură
București**

Echipa de redactare a standardului ocupațional:

Aurel Moldoveanu, expert consultant CFEPMDC

Virginia Diaconescu, conservator, Muzeul Național de Istorie

Ing. Elena Lehr, conservator, Muzeul Aviației București

Echipa de validare/ Referenți de specialitate:

dr. Delia Ruxandra Mucică, Secretar General, Ministerul Culturii și Cultelor

Rodica Matei, Director adjunct, Muzeul Național de Artă al României

Emilia Iancu, Director, Muzeul de Științele Naturii Prahova

Dan Ștefănescu, șef serviciu conservare-restaurare, Muzeul Țăranului Român

Alexandra Crăsneanu, vicepreședinte Uniunea Sindicatelor din Ramura Cultură

Descrierea ocupației

Conservatorul bunuri culturale (cu studii medii) este persoana capabilă să aplice măsurile de ordin preventiv menite să păstreze neschimbată starea de conservare a bunurilor culturale.

Conservatorul bunuri culturale observă, analizează, îndrumă sau, după caz, intervine, atunci când factorii care induc deteriorarea bunurilor culturale acționează.

Deciziile conservatorului se bazează întotdeauna pe rezultatele analizei relațiilor cauzale care-i permit să acționeze asupra cauzelor/factorilor care determină deteriorarea bunurilor culturale și nu pentru eliminarea efectelor.

Principalele competențe ale conservatorului cu studii medii sunt:

Asigură stabilitatea microclimatică și valorile **UR** și **t** în funcție de gradul de vulnerabilitate al bunurilor culturale în raport cu acești factori.

Impune folosirea iluminatului incandescent, de mică intensitate, ori de câte ori se expun bunuri culturale de natură organică. În aceste cazuri luptă pentru eliminarea iluminatului natural sau fluorescent.

Folosește în mod adecvat aparatele pentru controlul condițiilor microclimatice și al iluminatului.

Asigură condițiile cerute de normele de conservare în spațiile în care se expun sau se depozitează bunurile culturale.

Asigură condiții pentru etalarea corectă a obiectelor în expoziții și în depozite, potrivit particularităților acestora.

Organizează depozitarea bunurilor culturale prin proiectare și tipodimensionare.

Participă la elaborarea programului instituțional privind prevenirea sustragerii bunurilor și a apariției focarelor de incendii.

Impune asigurarea condițiilor necesare conservării preventive a memoriei audiovizuale.

Asigură condiții de conservare pentru bunurile culturale implicate în programele de schimburi culturale cu instituții din alte localități sau țări. Efectuează ambalarea corectă a bunurilor respective.

Aplică măsurile necesare pentru salvarea descoperirilor arheologice din chiar momentul decopertării acestora.

Aplică măsuri pentru prevenirea apariției dăunătorilor biologici și pentru prevenirea apariției uzurii funcționale premature.

Participă pentru partea care-i revine la redactarea tematicii de proiectare.

UNITĂȚI DE COMPETENȚĂ

Competențe	Nr. crt.	Titlul unității
FUNDAMENTALE	1	Comunicarea interactivă
	2	Efectuarea muncii în echipă
	3	Dezvoltarea profesională proprie
GENERALE PE DOMENIUL DE ACTIVITATE	4	Planificarea activității proprii
	5	Aplicarea normelor de sănătate și securitate în muncă și de prevenire și stingere a incendiilor
	6	Evaluarea stării bunurilor culturale
SPECIFICE	7	Controlul condițiilor microclimatice
	8	Conservarea preventivă a bunurilor expuse sau depozitate
	9	Ocrotirea bunurilor culturale prezentate în expoziții
	10	Ocrotirea bunurilor culturale păstrate în depozite
	11	Conservarea bunurilor culturale în timpul schimburilor culturale
	12	Protejarea obiectelor împotriva factorilor care induc uzura funcțională prematură a bunurilor culturale
	13	Conservarea preventivă a memoriei audio-vizuale
	14	Aplicarea măsurilor urgente pentru salvarea descoperirilor arheologice

UNITATEA 1 COMUNICAREA INTERACTIVĂ

Descriere

Unitatea descrie competența referitoare la transmiterea și primirea informațiilor astfel încât să se susțină buna desfășurare a activităților printr-o comunicare interactivă la locul de muncă.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Transmite și primește informații	1.1. Transmiterea și primirea informațiilor se realizează cu promptitudine, prin forme specifice de comunicare, în concordanță cu situația dată. 1.2. Informațiile sunt transmise și primite permanent și în mod adecvat. 1.3. Limbajul utilizat este specific locului de desfășurare a activității/locului de muncă, pentru primirea și transmiterea informațiilor cu corectitudine. 1.4. Toate persoanele implicate trebuie să dețină informații suficiente pentru asigurarea desfășurării eficiente a activității.
2. Participă la discuții de grup	2.1. Opiniile și punctele de vedere proprii sunt comunicate deschis, pentru rezolvarea problemelor apărute. 2.2. Opiniile proprii sunt susținute cu argumente clare, prin intervenții prompte și logice. 2.3. Participarea la discuții în grup este efectuată prin sprijinirea și respectarea opiniilor și drepturilor celorlalți colegi. 2.4. Problemele sunt discutate și rezolvate- ori de câte ori este posibil - într-un mod agreeat și acceptat de toți membrii grupului.

Gama de variabile

Forme de comunicare specifice.

Modul adecvat de transmitere și primire a informațiilor: informațiile sunt clare și concise, feedback-ul este permanent asigurat, persoanele implicate în proiect sunt informate permanent.

Persoanele implicate în comunicare sunt: conservatorii de bunuri culturale și monumente, muzeografii, restauratorii, supraveghetorii precum și orice alte persoane care sunt implicate în activitățile cu bunurile culturale.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- terminologia de specialitate
- modul de adresare și exprimare a ideilor

La evaluare se va urmări:

- corectitudinea cu care se transmit informațiile
- claritatea exprimării
- capacitatea de reacție în situații neprevăzute
- capacitatea de adaptare a informației pentru diverșii receptori.

UNITATEA 2 EFECTUAREA MUNCII ÎN ECHIPĂ

Descriere

Unitatea descrie competența privind colaborarea eficientă în vederea desfășurării tuturor activităților legate de conservarea obiectelor de arta și a monumentelor.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică propriul rol în echipă	1.1. Rolul în echipă este identificat în funcție de obiectivele activității. 1.2. Rolul în echipă este identificat în funcție de aptitudinile membrilor acesteia. 1.3. Rolul în echipă este identificat în mod obiectiv. 1.4. Rolurile sunt identificate ținând cont de complementaritatea acestora.
2. Desfășoară munca în echipă	2.1. Munca în echipă se realizează în concordanță cu obiectivele stabilite. 2.2. Participarea activă la munca în echipă presupune respectarea obligatorie a regulilor stabilite anterior. 2.3. Obiectivele activității se realizează printr-o colaborare permanentă între membrii echipei. 2.4. Obiectivele echipei se realizează prin îndeplinirea rolului asumat.

Gama de variabile

Membrii echipei: conservatori, șeful echipei.

Obiectivele echipei: colaborare eficientă bazată pe compatibilitate, realizarea activităților propuse

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- noțiuni de psihologia grupului și de psihologie socială
- tehnici de lucru în echipă
- componența echipei

La evaluare se vor urmări :

- capacitatea de stabilire a obiectivelor activității și lucrului în echipă
- capacitatea de cooperare eficientă și activă într-un grup
- capacitatea de a corela rolul atribuit cu aptitudinile membrilor echipei
- capacitatea de identificare a rolurilor în cadrul echipei
- capacitatea de stabilire a regulilor de lucru în cadrul echipei

UNITATEA 3 DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ PROPRIE

Descriere

Unitatea descrie competența referitoare la dezvoltarea profesională proprie, urmărindu-se perfecționarea și acumularea de noi cunoștințe și abilități în vederea utilizării unor tehnici cât mai diverse și mijloace cât mai adecvate conservării bunurilor culturale.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică necesitățile proprii de dezvoltare	1.1.Necesitățile proprii de dezvoltare se stabilesc pe baza autoevaluării și a recomandărilor din urma evaluărilor. 1.2.Necesarul de autoinstruire este identificat ținând cont de noutățile ce apar în domeniu. 1.3. Necesitățile proprii se identifică continuu, cu multă responsabilitate.
2. Dezvoltă cunoștințe proprii	2.1. Planul de studiu individual se stabilește astfel încât să acopere nevoile personale de dezvoltare profesională. 2.2. Informațiile de asimilat sunt selectate în raport cu dezvoltarea profesiei la nivel național și internațional. 2.3. Cunoștințele proprii sunt dezvoltate astfel încât să ajute la îmbunătățirea activităților desfășurate.
3. Dezvoltă deprinderi proprii	3.1. Deprinderile sunt exersate pentru atingerea unor parametri de funcționalitate adecvați. 3.2. Deprinderile dobândite se regăsesc într-un stil de muncă îmbunătățit și în modul în care efectuează operații de restaurare tot mai complexe. 3.3. Deprinderile dezvoltate sunt în concordanță cu planul de dezvoltare personală și cu evoluția experienței acumulate.

Gama de variabile

Surse de informare autorizate : publicații de specialitate, legislație specifică , conferințe, seminarii, pagini web, cursuri de perfecționare și specializare etc.

Dezvoltare profesională, dezvoltarea lucrului în echipă, dezvoltarea capacităților de relaționare cu diferite categorii de participanți, dobândire de noi cunoștințe specifice etc.

Dezvoltare personală: dezvoltarea capacității de intervenție pentru aplicarea unor operațiuni de restaurare tot mai complexe.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințe necesare se referă la:

- metode de documentare
- tipuri de surse de informare
- utilizarea calculatorului
- navigarea pe Internet
- chimia substanțelor și a materialelor
- tehnologia restaurării
- etiopatologia bunurilor culturale

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a stabili un plan de studiu individual care să reflecte propriile nevoi de dezvoltare profesională
- capacitatea de a urmări cu consecvență atingerea obiectivelor de autoformare și de autoperfecționare practică.
- obiectivitatea autoevaluării
- identificarea celor mai pertinente și noi surse informaționale, adecvate propriilor nevoi de dezvoltare profesională
- evaluarea critică și asimilarea noilor tehnici de intervenție/restaurare.

UNITATEA 4 PLANIFICAREA ACTIVITĂȚII PROPRII

Descriere

Unitatea descrie competența necesară pentru stabilirea caracteristicilor esențiale ale contextului muncii în vederea planificării eficiente a activităților de desfășurat.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Stabilește prioritățile zilnice	1.1. Prioritățile sunt stabilite cu discernământ, în funcție de specificul activității. 1.2. Prioritățile zilnice sunt stabilite cu responsabilitate pentru asigurarea fluenței în activitate și evitarea disfuncționalităților. 1.3. Prioritățile sunt stabilite în funcție de rolul ocupat în activitatea respectivă.
2. Planifică etapele activităților	2.1. Etapele de realizare a activităților sunt stabilite corect și realist, în funcție de complexitatea acestora. 2.2. Etapele de realizare a activităților sunt stabilite în funcție de natura intervențiilor impuse de starea obiectelor. 2.3. Etapele activității sunt stabilite cu atenție, pentru a realiza o abordare operațională logică, în concordanță cu problemele bunurilor care se restaurează 2.4. Programul întocmit este flexibil, asigurând posibilitatea operării de modificări și adaptări la situații neprevăzute.
3. Revizuieste planul de activități	3.1. Planul de activități se modifică în funcție de problemele care apar în derularea intervențiilor de restaurare. 3.2. Durata de soluționare a problemelor noi care apar se face în conformitate cu complexitatea acestora. 3.3. Soluționarea problemelor intervenite se replanifică asigurându-se cursivitatea programului general de restaurare planificat.

Gama de variabile

Priorități: constată condițiile de apariție a factorilor dăunători și apoi intervine.

Activități: evaluează condițiile microclimatului, relațiile dintre bunuri și mediu ambiant, condițiile de iluminat, gradul de izolare termică.

Disfuncționalități: întârzieri în procurarea unor substanțe și materiale, neefectuarea unor investigații mai complexe, calitatea necorespunzătoare a unor substanțe etc.

Situații neprevăzute: calamități naturale, defectarea aparatelor de măsură și control, accidente etc.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- prioritățile pentru efectuarea intervențiilor care urmăresc stabilirea stării de sănătate a obiectelor în procesul de restaurare.
- activități: stoparea proceselor evolutive de degradare, neutralizarea substanțelor nocive, curățirea, consolidarea, integrarea, acoperirile de protecție etc.
- noțiuni de planificare și organizare;
- tipuri de disfuncționalități posibile și de situații neprevăzute

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de identificare a priorităților în activitate.
- capacitatea de identificare a formelor de degradare.
- abilitatea de realizare a intervențiilor de curățire, neutralizare a substanțelor nocive, de consolidare și restaurare.
- abilitatea de recunoaștere și păstrare a valorii estetice și culturale a obiectelor restaurate.

UNITATEA 5

APLICAREA NORMELOR DE SĂNĂTATE ȘI SECURITATE ÎN MUNCĂ ȘI DE PREVENIRE ȘI STINGERE A INCENDIILOR

Descriere

Unitatea descrie competența necesară pentru aplicarea normelor de sănătate și securitate în muncă și de prevenire și stingere a incendiilor în timpul desfășurării activităților de conservare a bunurilor culturale

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Aplică normele de sănătate și securitate în muncă	1.1. Legislația și normele de sănătate și securitate în muncă sunt însușite și aplicate în conformitate cu specificul locului de muncă. 1.2. Însușirea clară și corectă a legislației și a normelor de sănătate și securitate în muncă este asigurată prin participarea la instructajele periodice. 1.3. Echipamentul de protecție a muncii din dotare este utilizat corect. 1.4. Echipamentul de protecție este întreținut și păstrat în condiții de siguranță conform normelor în vigoare.
2. Aplică normele de prevenire și stingere a incendiilor	2.1. Activitatea la locul de muncă se desfășoară în condiții de securitate, respectând normele PSI. 2.2. Procedurile PSI sunt însușite prin participarea la instructajele periodice și aplicațiile practice. 2.3. Echipamentele și materialele de stingere a incendiilor sunt identificate corect și rapid, conform normativelor de acțiune.
3. Aplică procedurile de urgență și de evacuare	3.1. Procedurile de urgență și de evacuare sunt aplicate rapid, corect și cu luciditate, în succesiunea prestabilită, respectând procedurile specifice locului de muncă. 3.2. Primul ajutor este acordat rapid, în funcție de tipul accidentului, cu utilizarea unor materiale sanitare specifice. 3.3. Evacuarea în caz de incendiu se realizează conform planurilor afișate la loc vizibil.

Gama de variabile

Materiale: substanțele chimice folosite pentru conservarea bunurilor culturale.

Echipamentul de protecție: mănuși și halate speciale, măști individuale, nișe, instalații pentru evacuarea pulberilor și vaporilor toxici.

Factorii care pot declanșa un incendiu: instalațiile electrice, sistemele de încălzire, sursele de foc cu flacără deschisă utilizate în laboratoarele de restaurare sau de întreținere, fumatul etc.

Tipuri de accidente: arsuri provocate de acizi sau alcali, intoxicarea cu vapori toxici, electrocutări, accidente mecanice etc.

Aparatura utilizată: instalația de avertizare, stingătoarele, hidranții.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- modul de depozitare și de folosire a substanțelor toxice și inflamabile
- protecția împotriva efectelor substanțelor nocive
- normele de sănătate și securitate în muncă și de stingere a incendiilor, specifice activităților desfășurate
- amplasarea și modul de utilizare a echipamentelor de stingere a incendiilor (planul de evacuare al incintelor)
- tipuri de echipamente pentru stingerea incendiilor
- căile alternative de evacuare în caz de incendiu

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de aplicare corectă a reglementărilor specifice locului de muncă și a reglementărilor generale privind sănătatea și securitatea în muncă
- capacitatea de a identifica factorii de risc și de a aplica măsurile de prevenire și combatere a accidentelor de muncă
- corectitudinea și promptitudinea cu care se acționează în caz de accident
- capacitatea de decizie și de reacție în situații neprevăzute
- calmul și stăpânirea de sine în situații critice

UNITATEA 6

EVALUAREA STĂRII BUNURILOR CULTURALE

Descriere

Unitatea descrie competența de a evalua starea de degradare a bunurilor culturale în vederea stabilirii măsurilor care se impun pentru prevenirea degradării acestora.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Evaluează starea de degradare a bunurilor culturale	1.1. Starea de degradare este evaluată pentru aplicarea măsurilor de protecție. 1.2. Evaluarea stadiului de deteriorare a bunurilor culturale se face în mod permanent. 1.3. Stabilirea stării bunurilor culturale se face prin metode specifice.
2. Evaluează condițiile spațiilor de păstrare și expunere a bunurilor culturale	2.1. Evaluarea condițiilor de păstrare sau expunere se face ori de câte ori este nevoie 2.2. Controlul condițiilor de păstrare se efectuează pentru a preveni degradarea bunurilor culturale. 2.3. Asigurarea condițiilor de păstrare se face permanent, cu profesionalism.
3. Identifică factorii de degradare	3.1. Identificarea factorilor de degradare urmărește blocarea acțiunii acestora. 3.2. Identificarea factorilor de degradare se face prin observare și analiză. 3.3. Identificarea factorilor de degradare se realizează prin intermediul mecanismelor și proceselor prin care aceștia se manifestă. 3.4. Identificarea factorilor de degradare se face în vederea aplicării măsurilor de protecție a bunurilor culturale.
4. Stabilește măsuri generale de protecție	4.1. Măsurile de protecție se stabilesc adecvat factorilor de degradare identificați. 4.2. Stabilirea măsurilor de protecție urmărește păstrarea stării lor de conservare. 4.3. Măsurile de protecție se stabilesc în funcție de particularitățile bunurilor culturale și de calitatea mediului. 4.4. Stabilirea măsurilor de protecție se face cu operativitate.

Gama de variabile

Condițiile de păstrare: spații salubre, microclimat stabil cu parametri conformi cu gradul de vulnerabilitate al obiectelor, iluminat incandescent, instalații fiabile, absența poluării alcaline.

Condițiile de expunere: etalare netensionată, stabilitate, vitrine din materiale compatibile.

Condițiile de depozitare: etalare netensionată, folosirea rațională și integrală a spațiului de depozitare, moduli de depozitare din materiale compatibile, corelați cu dimensiunile bunurilor depozitate

Microclimat adaptat condițiilor de expunere sau depozitare, controlat permanent prin aparate etalonate.

Măsurile din programul de ocrotire indică modul în care se etalează, depozitează, ambalează, itinerează bunurile culturale.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la :

- formele de degradare ale bunurilor culturale;
- particularitățile bunurilor culturale;
- condițiile de păstrare și de folosire a bunurilor culturale;
- parametri microclimatici potriviți cu particularitățile fizico-chimice ale bunurilor culturale;
- modalitățile în care trebuie manipulate, translate, ambalate, itinerate bunurile culturale;
- modul în care este elaborat programul de ocrotire a bunurilor culturale;
- aplicarea măsurilor de conservare preventivă cuprinse în programul de ocrotire.

La evaluare se va urmări:

- cunoașterea factorilor care induc degradarea; mecanismele și efectele acestora;
- capacitatea de a evalua starea reală de conservare a bunurilor culturale;
- capacitatea de a analiza condițiile de păstrare;
- capacitatea de a elabora Programul de măsuri de ordin preventiv;
- abilitatea de a aplica măsurile de ocrotire preconizate în Program;
- promptitudinea cu care intervine atunci când condițiile o impun;
- capacitatea de a stabili o concordanță cât mai deplină între condiții, stări, măsuri de corectare.

UNITATEA 7 CONTROLUL CONDIȚIILOR MICROCLIMATICE

Descriere

Unitatea se referă la competența conservatorului de a asigura condiții microclimatice corespunzătoare păstrării îndelungate a bunurilor culturale.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Evaluează condițiile microclimatice	1.1. Evaluarea microclimatică se face pentru asigurarea unor condiții corespunzătoare de păstrare. 1.2. Evaluarea condițiilor se face cu profesionalism, în mod permanent. 1.3. Condițiile microclimatice sunt evaluate corect în vederea aplicării măsurilor de conservare preventivă.
2. Verifică condițiile microclimatice	2.1. Controlul condițiilor microclimatice se face cu utilizarea corespunzătoare a aparatelor de măsură și control specifice. 2.2. Utilizarea aparatelor de măsură și control se face cu atenție, în spațiile în care se află bunuri vulnerabile. 2.3. Utilizarea aparatelor la controlul condițiilor microclimatice se face în conformitate cu prevederile specificate în cartea tehnică. 2.4. Exactitatea măsurărilor este controlată periodic, prin etalonarea aparatelor utilizate. periodic
3. Asigură stabilitate microclimatică pentru bunurile culturale	3.1. Stabilitatea microclimatică se asigură permanent în scopul conservării îndelungate a bunurilor culturale. 3.2. Stabilitatea microclimatică este necesară pentru a elimina mișcările dimensionale, dăunătoare, ale materialelor higroscopice. 3.3. Stabilitatea microclimatică se asigură prin măsuri de izolare termică. 3.4. Stabilitatea se face prin folosirea instalațiilor de încălzire în regim continuu.

Gama de variabile

Aparate de măsură și control: termohigrometre, termohigrografe, psihometre, luxmetre, U.V.-metre.

Amplasarea aparatelor de măsură și control: în vitrine sau expunere liberă.

Etalonarea aparatelor de măsură: local sau prin unitățile de metrologie.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- parametrii microclimatici recomandați de Normele de Conservare internaționale, potrivit gradului de sensibilitate al colecțiilor;
- condițiile funcționării corecte a aparatelor;
- interpretarea corectă a diagramelor și a rezultatelor consemnate de aparate;
- modalitățile de realizare ale unui microclimat cât mai stabil; modul în care se efectuează o izolare termică și modul în care pot funcționa instalațiile de încălzire în regim continuu și la intensitate redusă;
- modul de etalare a obiectelor în expoziții și depozite;
- modul de manipulare, translatare, ambalare și transport a bunurilor culturale.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a contribui la asigurarea stabilității microclimatice în expoziții și depozite;
- capacitatea de a participa la aplicarea celorlalte măsuri de conservare preventivă.
- capacitatea de a asigura parametrii microclimatici specifici, potrivit cu gradul de vulnerabilitate a bunurilor culturale și cu particularitățile fizico-chimice ale acestora;
- abilitatea de a etalona și folosi în mod corect aparatele pentru controlul condițiilor microclimatice;
- capacitatea de a evalua nivelul de izolare termică al spațiilor în care sunt depozitate bunurile culturale;
- abilitatea de a analiza și interpreta diagramele cu înregistrările aparatelor folosite pentru controlul condițiilor microclimatice.

UNITATEA 8

CONSERVAREA PREVENTIVĂ A BUNURILOR EXPUSE SAU DEPOZITATE

Descriere

Unitatea descrie competența conservatorului de a aplica măsuri de conservare preventivă bunurilor expuse sau depozitate, în scopul prelungirii duratei de viață a acestora.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Asigură calitatea spațiilor de expunere și depozitare	1.1. Etalarea și depozitarea este asigurată prin menținerea unui microclimat stabil. 1.2. Asigurarea calității spațiilor de expunere și depozitare constă în dotarea acestora cu instalații electrice și de încălzire fiabile. 1.3. Calitatea spațiilor de expunere și depozitare este asigurată prin verificarea periodică a instalațiilor electrice și de încălzire.
2. Urmărește realizarea prevederilor din proiectele expozițiilor și depozitelor	2.1. Realizarea prevederilor proiectelor este urmărită în scopul stabilirii locului și a condițiilor în care vor fi așezate obiectele. 2.2. Urmărirea realizării prevederilor din proiectele expozițiilor și depozitelor se face în scopul stabilirii tipurilor de mobilier ce vor fi folosite. 2.3. Realizarea prevederilor din proiecte este urmărită cu profesionalism, în echipe multidisciplinare.
3. Etalează bunurile culturale	3.1. Bunurile culturale sunt etalate asigurându-li-se starea de repaus. 3.2. Etalarea bunurilor culturale în vitrine și dulapuri se face în concordanță cu morfologia și formatul lor. 3.3. Etalarea în concordanță cu formatele obiectelor asigură folosirea rațională și integrală a spațiului de depozitare. 3.4. Pentru etalarea obiectelor se folosesc vitrine, dulapuri din materiale compatibile și moduli de depozitare
4. Organizează sistemul de regăsire rapidă a obiectelor	4.1. Regăsirea rapidă a obiectelor se face prin codificarea alfa-numerică a modurilor. 4.2. Regăsirea rapidă a obiectelor depozitate se face și prin elaborarea sistemului de cataloage topografice. 4.3. Organizarea sistemului de regăsire rapidă a obiectelor se face în scopul eliminării manipulărilor repetate și dăunătoare ale obiectelor.

Gama de variabile

Prin proiectare se realizează un plan de așezare a obiectelor în săli, vitrine, postamente în expunere liberă, spații de depozitare;

Modulii de depozitare sunt făcuți din materiale compatibile;

Prin proiectare se stabilesc tipurile de vitrine (perete, centru, colțuri etc) și de moduli, materialele din care vor fi executate, dimensiunile acestora;

Unitățile modulare de bază folosite la depozitare: sertarul, polița fixă, polița mobilă, cutia, compartimentul de stelaj;

Se stabilesc elemente de cod de regăsire, pentru șirurile de moduli de depozitare, pentru dulapuri și unitățile modulare de bază;

Sistemele de cataloage de regăsire: alfabetic (artă), cronologic (istorie, arheologie), sistematic (istorie naturală și etnografie).

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- elaborarea cataloagelor de tip morfologic și stabilirea formatelor colecțiilor potrivit specificului acestora;
- metodologia elaborării inventarelor de tip morfologic și a formatelor obiectelor care se depozitează;
- modalitățile de etalare a obiectelor în vitrine și modulii de depozitare;
- modul în care se așează obiectele în corelație cu structura, compoziția, forma și formatul acestora;
- cum se proiectează un depozit;
- modul în care se elaborează cataloagele pentru regăsirea rapidă a obiectelor.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a proiecta organizarea unui depozit de bunuri culturale;
- capacitatea de a stabili formatele și de a etala obiectele potrivit normelor de conservare;
- abilitatea de a grupa obiectele în depozite în strânsă legătură cu morfologia și formatele acestora;
- capacitatea de a codifica modulii de depozitare și de a elabora cataloagele topografice;
- capacitatea de a găsi cel mai bun raport între spațiul efectiv ocupat pentru depozitarea obiectelor și spațiul necesar pentru acces și circulație în depozitul respectiv.

UNITATEA 9

OCROTIREA BUNURILOR CULTURALE PREZENTATE ÎN EXPOZIȚII

Descriere

Unitatea descrie competența conservatorului de a aplica măsuri preventive pentru protejarea obiectelor expuse.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Asigură condițiile necesare pentru conservarea obiectelor expuse	1.1. Expunerea bunurilor culturale se face numai în spații care întrunesc condițiile cerute de conservarea lor. 1.2. Expunerea se efectuează în încăperi salubre, stabile microclimatic, cu instalații fiabile și rezistență structurală corespunzătoare. 1.3. Bunurile culturale se etalează numai după crearea condițiilor cerute de conservarea lor.
2. Participă la proiectarea expozițiilor	2.1. Proiectarea expozițiilor se efectuează în echipe cu structură multidisciplinară. 2.2. Participă la proiectarea expozițiilor cu scopul de a stabili locul și contextul în care vor fi expuse obiectele. 2.3. Participă la proiectarea expozițiilor cu scopul de a stabili condițiile de conservare.
3. Stabilește modul de etalare al obiectelor	3.1. Etalarea obiectelor se face cu respectarea Normelor de conservare. 3.2. Etalarea obiectelor elimină tensionarea lor și le asigură starea de repaus. 3.3. Etalarea celor mai valoroase și fragile obiecte se face în vitrine. 3.4. La etalare, respectarea măsurilor de conservare a obiectelor are prioritate în raport cu cerințele punerii în valoare a bunurilor culturale expuse.
4. Transportă obiectele care se expun	4.1. Transportarea obiectelor care se etalează se face într-o succesiune prestabilită. 4.2. Deplasarea și mânăuirea bunurilor se face cu atenție. 4.3. Transportarea se face în cutii așezate pe cărucioare. 4.4. Obiectele care se transportă sunt înmânate direct specialistului care le așează în vitrine și pe simeză.

Gama de variabile

Condițiile unui spațiu în care se expun bunuri culturale: salubritate, stabilitate microclimatică, instalații fiabile, rezistență structurală, absența poluării alcaline;

Prin proiectare se stabilesc: locul și contextul în care vor fi prezentate obiectele, modul de etalare, condițiile de iluminat, circuitul de vizitare, ce fel de vitrine și module de expunere vor fi executate;

Condiții de conservare: iluminat, modalități de etalare, tipuri de mobilier;

Tipuri de postamenți și vitrine: de centru, de perete, de colț, de format continuu (cât peretele), înalte, joase, etanșe, neetanșe, din sticlă, metal, lemn, mase plastice;

Personalul care participă la mânăuirea, deplasarea și etalarea obiectelor este temeinic instruit și supravegheat.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- modalitățile corecte de mânăuire a bunurilor culturale;
- modul în care trebuie așezate obiectele în expoziții;
- măsurile care trebuie luate pentru a proteja obiectele aflate într-un spațiu expozițional;
- tehnici privind asigurarea unui microclimat stabil, cu valori de **U.R.** și **t** corelate cu gradul de sensibilitate al materialelor din care sunt făcute obiectele;
- programarea unui flux de montare a bunurilor culturale dintr-o expoziție, logic și neagresiv față de obiecte.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a aplica măsurile de conservare preventivă atunci când bunurile culturale sunt implicate în activitatea expozițională;
- abilitatea de a impune respectarea măsurilor de conservare atunci când bunurile culturale sunt expuse: microclimat stabil, iluminat adecvat, așezare a obiectelor în poziții netensionate;
- capacitatea de a alege sistemul de vitrine și postamenți într-o expoziție în deplină concordanță cu cerințele de protejare a obiectelor care se expun în acestea;
- capacitatea de a preveni efecte nedorite asupra stării obiectelor în timpul operațiunilor de mânăuire, transport și așezare în simeză.

UNITATEA 10

OCROTIREA BUNURILOR CULTURALE PĂSTRATE ÎN DEPOZITE

Descriere

Unitatea descrie competența conservatorului privind ocrotirea obiectelor păstrate în depozite.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Asigură condițiile necesare ocrotirii bunurilor depozitate	1.1. Depozitarea bunurilor se face în spații care întrunesc toate condițiile cerute de păstrarea lor îndelungată. 1.2. Depozitarea se face în încăperi salubre, stabile microclimatic, cu instalații fiabile și rezistență structurală corespunzătoare. 1.3. Stabilitatea microclimatică se asigură prin îmbunătățirea izolării termice și printr-un regim de încălzire continuă de mică intensitate.
2. Urmărește organizarea depozitului	2.1. Organizarea fiecărui depozit se face pentru a stabili locul și contextul în care vor fi așezate obiectele. 2.2. Urmărirea atentă a organizării depozitului se face pe baza inventarului de tip morfologic al colecției respective . 2.3. Organizarea fiecărui depozit este urmărită cu atenție în vederea parcurgerii tuturor etapelor. 2.4. Organizarea depozitului este urmărită atent cu scopul de a stabili caracteristicile modulelor de depozitare.
3. Stabilește modalitățile de depozitare	3.1. Modalitățile de depozitare sunt stabilite în concordanță cu morfologia și formatul obiectelor. 3.2. Stabilirea modalităților de depozitare a obiectelor se face în unități de tip morfologic 3.3. La stabilirea modalităților de depozitare se respectă principiul asigurării unei complete stări de repaos. 3.4. Organizarea obiectelor prin tipodimensionare asigură folosirea rațională și completă a spațiului de depozitare.
4. Codifică spațiul, modulii și unitățile modulare	4.1. Codificarea modulelor și a unităților modulare se face în scopul regăsirii rapide a obiectelor. 4.2. Codificarea se face prin adaptarea unui sistem alfanumeric simplificat. 4.3. Codificarea se regăsește în cataloagele topografice care întregesc sistemul de evidență.
5. Așează obiectele în poziția finală	5.1. Așezarea obiectelor în poziția finală are loc la încheierea acțiunii de organizarea depozitului. 5.2. Așezarea obiectelor în moduli se face cu respectarea regulilor de conservare. 5.3. Pentru așezarea în poziția finală, obiectele se transportă în ordinea în care vor fi amplasate în unitățile modulare.

Gama de variabile

Inventarul de tip morfologic conține informațiile necesare proiectării: denumirea obiectelor, dimensiunile acestora, formatul, locul unde se află, locul în care vor fi așezate;

Unitățile modulare de bază: sertarele, polițele fixe, polițele mobile, cutiile, compartimentele de stelaje;

Caracteristicile modurilor de depozitare: formă, dimensiuni, materiale.

Unități de tip morfologic: sertare, polițe, cutii.

Numărul obiectelor care se așează într-o unitate modulară depinde de gradul de fragilizare, starea de conservare, frecvența de solicitare, frecvența de căutare;

Sistemul de codificare alfa-numeric indică: șirul de moduli, modulii, unitățile modulare;

Cataloagele topografice se elaborează: în ordine cronologică (pentru colecțiile de istorie și arheologie), în ordine alfabetică (pentru artă), în ordine sistematică (pentru colecțiile de istorie naturală și etnografie);

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- modul de elaborare al inventarului de tip morfologic;
- modul în care se așează obiectele în unitățile modulare;
- felul în care se stabilesc formatele obiectelor;
- metodologia organizării unui depozit de bunuri culturale;
- soluțiile privind modul de organizare al unui depozit;
- codificarea sistemului de elemente de depozitare și redactarea cataloagelor topografice finale.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a organiza un depozit care să răspundă tuturor cerințelor de conservare preventivă;
- capacitatea de a aborda în chip logic toate etapele proiectării unui depozit;
- abilitatea de a găsi soluțiile cele mai bune privind așezarea fiecărui tip de bun cultural în unitățile de tip morfologic;
- capacitatea de a alege cel mai simplu sistem de cod alfa-numeric pentru regăsirea rapidă a obiectelor aflate într-un depozit.

UNITATEA 11

CONSERVAREA BUNURILOR CULTURALE ÎN TIMPUL SCHIMBURILOR CULTURALE

Descriere

Unitatea descrie competența necesară conservatorului pentru protejarea bunurilor culturale implicate în schimburile culturale.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Manipulează bunurile culturale	1.1. Bunurile culturale sunt manipulate în concordanță cu particularitățile lor morfologice și dimensionale. 1.2. Bunurile culturale sunt manipulate ori de câte ori acestea sunt expuse, ambalate și itinerate în cadrul schimburilor culturale. 1.3. Bunurile culturale sunt manipulate cu atenție, pentru a evita deteriorarea acestora.
2. Pregătește bunurile culturale pentru itinerare	2.1. Bunurile care urmează a fi itinerate sunt pregătite cu grijă. 2.2. Obiectele sunt pregătite pentru itinerare, completând documentația de conservare necesară acestei operații. 2.3. Pregătirea bunurilor culturale pentru itinerare se realizează cu atenție, în scopul evitării accidentelor de orice fel.
3. Ambalează bunurile	3.1. Ambalarea bunurilor se face cu responsabilitate în funcție de tipul și particularitățile fiecăruia. 3.2. Bunurile culturale sunt ambalate pentru a fi protejate în timpul transportului. 3.3. La ambalarea bunurilor culturale se urmărește fixarea acestora în cutii, stabilitate microclimatică, prevenirea șocurilor și a trepidațiilor. 3.4. Ambalarea se efectuează cu materiale compatibile.
4. Transportă bunurile culturale	4.1. Transportarea bunurilor culturale în interiorul muzeului se face în cutii/coșuri pe cărucioare speciale. 4.2. Bunurile culturale care se itinerează sunt bine ambalate, în scopul evitării șocurilor și trepidațiilor. 4.3. Transportarea bunurilor culturale se face cu asigurarea securității acestora.

Ocupația: Conservator bunuri culturale

Gama de variabile

Bunurile culturale se transportă cu: mijloace auto, tren, avion, vapor;

Materiale folosite la ambalare: carcase rigide, lemn, placaj, polistiren, buret, hârtie, plastic (plăci sau granule), gel de siliciu;

Documentația necesară obiectelor culturale ce urmează a fi itinerate presupune evaluarea stării de conservare, fotografiere și recomandări privind etalarea lor corespunzătoare.

Obligațiile partenerului care împrumută: să asigure condiții de păstrare, să protejeze ambalajele, să asigure securitatea obiectelor, să urmărească evoluția stării lor de conservare.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- modul în care trebuie mânuite obiectele;
- modul în care se ambalează;
- utilizarea materialelor compatibile;
- modalitățile folosite la eliminarea șocurilor și a trepidațiilor;
- stabilirea obligațiilor colaboratorilor cărora li se împrumută obiectele.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a manageria măsurile de protejare a bunurilor implicate în schimburile culturale;
- capacitatea de a realiza o documentație cât mai exactă a stării de conservare a bunurilor culturale care se itinerează;
- abilitatea de a mânui și transporta în mod corect bunurile în perimetrul muzeului;
- abilitatea de a ambala obiectele fragile;
- capacitatea de a folosi materiale compatibile;
- capacitatea de a impune, celor care împrumută obiectele, respectarea condițiilor de conservare unanim acceptate.

UNITATEA 12

PROTEJAREA OBIECTELOR ÎMPOTRIVA FACTORILOR CARE INDUC UZURA FUNCȚIONALĂ PREMATURĂ A BUNURILOR CULTURALE

Descriere

Unitatea descrie competența referitoare la aplicarea măsurilor pentru prevenirea apariției premature a uzurii funcționale.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică factorii care induc uzura funcțională prematură	1.1. Identificarea factorilor care induc uzura funcțională se face prin analiză de ordin cauzal. 1.2. Identificarea factorilor care induc uzura funcțională se face cu scopul evitării modului defectuos în care se efectuează activitățile cu bunurile culturale. 1.3. Identificarea factorilor care induc uzura funcțională se face permanent, prin observație.
2. Identifică procesele care provoacă uzura funcțională	2.1. Procesele care provoacă uzura sunt identificate în scopul prevenirii acestora. 2.2. Identificarea uzurii funcționale se face cu scopul prelungirii vieții bunurilor culturale. 2.3. Identificarea proceselor care induc uzura funcțională se face prin observarea atentă a modului în care sunt manipulate bunurile în timpul folosirii lor.
3. Aplică măsuri pentru prevenirea uzurii premature	3.1. Măsurile pentru prevenirea uzurii premature sunt aplicate cu profesionalism. 3.2. Aplicarea măsurilor pentru prevenirea uzurii premature se realizează ori de câte ori bunurile culturale sunt implicate în activitățile muzeale. 3.3. Măsurile pentru prevenirea uzurii premature sunt aplicate pentru a evita deteriorarea acestora.

Gama de variabile

Modalități specifice de mânăuire a bunurilor culturale în funcție de morfologia și formatul acestora;

Uzura funcțională este uzura care apare atunci când bunurile culturale sunt implicate în funcțiile de bază ale muzeului;

Activități care induc uzura funcțională a bunurilor culturale: organizarea expozițiilor, depozitarea obiectelor, folosirea obiectelor pentru studiu, fotografiere, inventariere, ambalare, itinerare;

Ocupația: Conservator bunuri culturale

Modalități de reducere a ratei proceselor de uzură determinate de folosirea repetată a bunurilor culturale: proiectarea activităților de organizare a expozițiilor și a depozitelor, raționalizarea activităților în care sunt folosite bunurile culturale, punerea la punct a unui sistem de evidență a informațiilor privind bunurile culturale.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- regulile privind mânuirea corectă a bunurilor culturale;
- cunoașterea factorilor care induc uzura funcțională prematură și a condițiilor care o accelerează;
- aplicarea măsurilor pentru prevenirea apariției uzurii funcționale premature;
- modul în care trebuie organizate activitățile în care sunt implicate bunurile culturale.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a identifica factorii care induc uzura prematură, condițiile care o accelerează;
- capacitatea de a soluționa corect raportul dintre cerințele folosirii bunurilor culturale și efectele negative ale utilizării acestora;
- abilitatea de a găsi soluții pentru reducerea efectelor folosirii repetate, nu de puține ori abuzive, a celor mai valoroase bunuri culturale;
- responsabilitatea cu care impune reguli stricte de folosire a bunurilor culturale în timpul organizării expozițiilor, a depozitării, ambalării, itinerării, cercetării obiectelor, fotografierii acestora.

UNITATEA 13

CONSERVAREA PREVENTIVĂ A MEMORIEI AUDIO-VIZUALE

Descriere

Unitatea descrie competența conservatorului pentru aplicarea măsurilor de protejare a înregistrărilor audio-vizuale.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică factorii de degradare	1.1. Identificarea factorilor de degradare se face în scopul aplicării măsurilor de protecție. 1.2. Factorii de degradare sunt identificați pentru a evita distrugerea înregistrărilor de imagine și sunet. 1.3. Identificarea factorilor de degradare a memoriei audio-vizuale se face folosind metode specifice.
2. Aplică măsuri de protecție	2.1. Aplicarea măsurilor de protecție se realizează prin menținerea unor parametrii constanți de umiditate și temperatură. 2.2. Protejarea memoriei audio-vizuale se realizează prin utilizarea unor materiale de protecție specifice. 2.3. Aplicarea măsurilor de protecție se realizează prin transferul imaginilor din clișeele pe sticlă și azotat de celuloză, pe suporturi perene. 2.4. Aplicarea măsurilor de protecție include respectarea unor reguli stricte de folosire a înregistrărilor de imagine și sunet.
3. Urmărește organizarea fototecii	3.1. Organizarea fototecii urmărește protejarea fondului de clișee și fotografii. 3.2. La organizarea fototecii se folosește un cod alfa-numeric de regăsire. 3.3. Organizarea fototecii este făcută cu profesionalism.

Gama de variabile

Memoria audio-vizuală cuprinde: fotografii, clișee (positive și negative), benzi magnetice (audio și video), filme cinematografice, discuri, CD-uri, dischete;

Materiale folosite pentru păstrarea memoriei audio-vizuale: plicuri din folie poliestică, cutii (metal, lemn, plastice), dulapuri (metal, lemn);

Parametrii microclimatici pentru: clișee, filme și benzi magnetice **U.R.** 25%-30%; fotografii **U.R.** 30%-35%; clișee, filme și benzi magnetice, fotografii **t** 1°-3°C;

Suporturi vulnerabile: clișee pe sticlă, peliculă din azotat de celuloză.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- proprietățile materialelor suport ale imaginilor și sunetului;
- factorii care induc degradarea memoriei audio-vizuale;
- condițiile de păstrare și de folosire;
- calitățile materialelor folosite la depozitarea memoriei audio-vizuale;
- organizarea unei fototeci.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a identifica factorii de risc;
- capacitatea de a aplica măsurile de protecție;
- responsabilitatea cu care impune respectarea condițiilor de folosire a memoriei audio vizuale;
- perseverența cu care urmărește transferul sunetelor și imaginilor pe suporturi mai perene;
- abilitatea de a organiza și folosi o fototecă.

UNITATEA 14

APLICAREA MĂSURILOR URGENTE PENTRU SALVAREA DESCOPERIRILOR ARHEOLOGICE

Descriere

Unitatea descrie competența conservatorului de a aplica măsuri urgente specifice pentru salvarea descoperirilor arheologice.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică factorii critici din momentul decopertării	1.1. Identificarea factorilor care fac critic momentul decopertării se face operativ. 1.2. Identificarea factorilor se face pentru a preîntâmpina acțiunea lor distructivă. 1.3. Factorii critici din momentul decopertării sunt identificați în vederea aplicării măsurilor de protecție imediată.
2. Aplică măsuri imediate pentru protecția descoperirilor	2.1. Aplicarea măsurilor de protecție urmărește blocarea acțiunii factorilor care induc degradarea în noile condiții. 2.2. Aplicarea măsurilor de protecție vizează blocarea efectelor produse de încălzirea bruscă a descoperirilor. 2.3. Măsurile de protecție urmăresc păstrarea conținutului de apă al descoperirilor de natură organică.
3. Ambalează descoperirile arheologice	3.1. Descoperirile arheologice sunt izolate prin ambalare, imediat după decopertare. 3.2. Ambalarea descoperirilor arheologice urmărește izolarea lor de noul mediu agresiv. 3.3. Ambalarea descoperirilor arheologice se face cu materiale neutre din punct de vedere chimic. 3.4. Ambalarea se face în concordanță cu particularitățile materialelor din care sunt constituite descoperirile arheologice.
4. Depozitează temporar descoperirile arheologice	4.1. Depozitarea temporară a descoperirilor arheologice urmărește eliminarea factorilor care pot destabiliza starea lor de conservare. 4.2. Depozitarea descoperirilor arheologice se face în locuri special amenajate. 4.3. Descoperirile arheologice sunt depozitate temporar pe șantier, asigurându-li-se securitatea și integritatea.
5. Transportă descoperirile arheologice la laborator	5.1. Transportarea descoperirilor arheologice la laborator se face după ambalarea lor atentă. 5.2. Transportarea descoperirilor arheologice se face evitând șocurile și trepidațiile. 5.3. Transportarea descoperirilor arheologice se face în condiții de siguranță prin prevenirea tentativelor de sustragere.

Gama de variabile

Factorii care fac critic momentul decopertării: radiațiile incidente, curenții de convecție, pierderea bruscă a conținutului de apă;

Metode specifice pentru salvarea descoperirilor: evitarea radiațiilor incidente și a curenților de convecție, ambalarea imediată, depozitare corespunzătoare, stabilitate microclimatică;

Materiale folosite pentru ambalarea descoperirilor: cutii din carton, cu goluri intermediare, deșeuri de buret, hârtie, pungii din materiale plastice, polistiren expandat;

Descoperiri foarte vulnerabile: materiale de natură organică degradate (lemn mai ales) a căror stare evoluează foarte rapid în noile condiții de mediu.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- identificarea factorilor de risc;
- aplicarea primelor măsuri de salvare;
- preîntâmpinarea acțiunii agresive a noilor factori de mediu;
- modul în care se poate asigura stabilitate microclimatică în condițiile unui șantier de cercetări: câmp liber expus radiațiilor incidente, temperaturilor ridicate și intemperiilor.

La evaluare se va urmări:

- capacitatea de a identifica factorii de risc și de aplicare a măsurilor preventive împotriva fiecărui factor;
- abilitatea de a ambala și asigura condiții corespunzătoare unor obiecte aflate într-o avansată stare de degradare expuse agresivității noului mediu;
- capacitatea de a folosi materialele existente pe șantier pentru protecția descoperirilor;
- abilitatea de a ambala și transporta obiectele la laboratoarele de restaurare la terminarea campaniei de săpături.